

Będą Opowiadali Sprawiedliwość, Iż Ją On Wykonał. (Ps. 22:24-31)

„Albowiem nie wzgardził, ani się odwrócił od utrapienia ubogiego, ani skrył od niego oblicza swego; owszem, gdy do niego wołał, wysłuchał go.” werset 25

Powinniśmy zobaczyć dwa kluczowe punkty w tym wersecie:

1) Bóg był obecny w pośrodku cierpienia Chrystusa. Modlitwa naszego Zbawiciela została wysłuchana. Bóg ukrył przed Nim swoją twarz, ale On był tam na krzyżu. Pan Jezus był udręczony, ale wrócił z tego cierpienia w pełnej chwale.

2) Tylko na tej podstawie sprawiedliwość Chrystusa jest szatą Jego Kościoła. Jedynaczka, która boi się Pana, nigdy nie jest opuszczona. Nasze modlitwy są zawsze wysłuchane tylko z powodu tego, co Jezus uczynił dla nas przez Swoje cierpienie i śmierć.

Bóg pociesza nas w naszych cierpieniach. Ten komfort znajdujemy w przesłaniu ewangelii. Jeśli wierzymy w Pana Jezusa, wiemy, że należymy do Niego. Uratował nas i jesteśmy pewni naszego pojednania. To najważniejsza wiadomość, którą możemy się podzielić z tym światem. Nasze grzechy są odpuszczone, możemy teraz pocieszać wszystkich, którzy są utrapieni (2 Kor. 1:4-6).

Śluby moje oddam przed tymi, którzy się ciebie boją

„O tobie chwała moja w zgromadzeniu wielkiem; śluby moje oddam przed tymi, którzy się ciebie boją.” w.26

Chwał Boża wypełnia wielkie zgromadzenie ukochanej jedynaczki Pana, gdzie Duch Święty wzbudza serca wierzących. Są braćmi i siostrami Jezusa. Zidentyfikowaliśmy ich jako tych, którzy się go boją. Uwielbiony jest przez bojaźń ludu w jego obecności. Jego lud wie, że od jego wyroków nie ma odwołania. Jego decyzje i słowa są ostateczne.

Pan Jezus potwierdza swoje zaangażowanie tutaj, mówiąc: „śluby moje oddam przed tymi, którzy się ciebie boją.” Jesteśmy przez niego namaszczeni, należącymi do Pana i tylko do Niego. Jesteśmy Jego umiłowaną jedynaczką. On jest naszym Panem i naszym Bogiem.

Paweł pisze w liście do Efezjan o wielkiej tajemnicy, jaką jest relacja między Chrystusem a Kościołem:

„Gdyżeśmy członkami ciała jego, z ciała jego i z kości jego. Dlatego opuści człowiek ojca swego i matkę, i przyłączy się do żony swojej, i będą dwoje jednym ciałem. Tajemnica to wielka jest; lecz ja mówię o Chrystusie i o kościele. A wszakże i każdy z was z osobna niechaj miłuje żonę swoją jako siebie samego, a żona niech się boi męża swego.”. Ef. 5: 30–33

Kościół Jezusa Chrystusa jest Jego Oblubienicą. Jesteśmy z Nim wiecznie związani. „Śluby moje oddam przed tymi, którzy się ciebie boją.” Wiara, którą pokładacie w Nim, jest potwierdzeniem waszego namaszczenia w Duchu Świętym. Strach przed Bogiem w waszych sercach jest tym znacznikiem, który Jezus na was nałożył. To tobie złożył ślub. On ogłosił cię swoją własnością!

Chwalić będą Pana, którzy go szukają

„Będą jeść ubodzy, i nasycą się; chwalić będą Pana, którzy go szukają; serce wasze żyć będzie na wieki.”

Całą naszą dumę i grzech, który dźwigamy, należy przybić do

krzyża, na którym umarł nasz Zbawiciel. Nie ma już chluby i własnej chwały. „Będą jeść ubodzy, i nasycą się;”. Bóg nie napełni naszych serc pokarmem duchowym, tym wiecznym chlebem życia, chyba że wyznamy Mu swoje grzechy. Musimy stać się ubogimi i unżyć się pod krzyżem.

W wersecie tym znajdujemy potwierdzenie, że ukochana jedynaczka Chrystusa stanie się spełnieniem wszystkich Jego modlitw. „Chwalić będą Pana, którzy go szukają;”. Jak chwalimy Boga? Kiedy go szukamy.

Czytamy wcześniej w wersecie 23: „w pośród zgromadzenia chwalić cię będę.” Widzimy ponownie, że jego bracia składają się z tych, którzy go chwala. Widzimy także, że są to ci, którzy **go szukają**. Szukamy Go przez wiarę: szukając i wierząc w świadectwa o Nim, które otrzymaliśmy w Piśmie Świętym.

Apostołowie przychodzą do Pana i mówią mu: „Wszyscy cię szukają”. Jezus odpowiada im, mówiąc: „Idźmy do przyległych miasteczek, abym i tam kazał; bom na to przyszedł.” (Mk. 1, 37-38). Jezus czyni głównym celem jego ziemskiej posługi doprowadzenie ludzi do pokuty, aby mogli go szukać.

„Chwalić będą Pana, którzy go szukają; serce wasze żyć będzie na wieki.” Nasza wiara jest żywa, ponieważ samym jej początkiem jest Pan Jezus. List do hebrajczyków mówi nam, że jest on autorem i dokończycielem naszej wiary. Widzimy zatem, że jeśli uwierzemy, będziemy żyć wiecznie. To jest obietnica dana tutaj.

Upamiętanie przez wspomnienie śmierci Jezusa.

„Wspomną i nawrócą się do Pana wszystkie granice ziemi, i kłaniać się będą przed obliczem twojem wszystkie pokolenia narodów.” w.28

Zwrócenie się do Pana pochodzi z pamiętania o nim

(wspomną). Musimy pamiętać, co zrobił. Krzyż Jezusa Chrystusa jest miejscem, gdzie o tym pamiętamy. Jest to nasz punkt wyjścia do nawrócenia się, ponieważ prawdziwa pokuta zaczyna się od przyjscia pod krzyż z naszymi grzechami i wyznania Mu naszej ułomności i bezsilności.

Wszystkie krańce świata będą wspominać! W jaki sposób? Ewangelia jest głoszona na całym świecie. Każdy, kto usłyszał orędzie krzyża, odpowie na nie. Możesz go miłować lub możesz go nienawidzić. Ale nie możecie przejść obojętni na imię Jezusa Chrystusa.

Jego ewangelia wymaga twojej natychmiastowej odpowiedzi. Możesz albo zwrócić się do niego w pokucie i iść w jego świetle. Ludzie, którzy go odrzucają, idą dalej w ciemności do otchłani piekielnej. Ale wiemy, że nawet tam jest obecny. Nie ma ucieczki od Boga. Jest uwielbiony jako sprawiedliwy sędzia przez grzeszników, którym przebaczone przez Jego miłosierdzie i krew Jezusa. Ale jest także uwielbiony w tych, którzy odrzucają Chrystusa i cierpią na wieki sprawiedliwy sąd w piekle. „Kłaniać się będą przed obliczem twojem wszystkie pokolenia narodów.”

Pan ma władzę nad wszystkim w swoim stworzeniu. Jego królestwo jest wieczne. Nie ma końca. Jezus Chrystus jest Bogiem, który nas stworzył i zarządza wszystkimi rzeczami.

„Albowiem Pańskie jest królestwo, a on panuje nad narodami. Wszyscy bogaci ziemi będą jeść, i upadać przed nim, przed oblicznością jego kłaniać się będą wszyscy zstępujący w proch, i którzy duszy swej żywo zachować nie mogą.” w.29-30

Należy dziś pamiętać: możesz przyjąć Jego darmowy dar łaski i przebaczenia, zbawienie przez krew i ofiarę Jezusa Chrystusa i chwalić go. Możesz także odrzucić ewangelię i zstąpić w proch czeluści piekielnych. Będziecie jednak oddawać chwałę Bogu: na jeden z tych dwóch sposobów.

Chrystus żyje. Proszę was, abyście pokornie się do niego

zwrócili. Błagajcie o przebaczenie. Dlaczego miałbyś zginąć? Jezus jest królem! Jego łaska jest obfita! On żyje i Ty możesz żyć!

Iż ją on wykonał

„Nasienie ich służyć mu będzie, a będzie przywłaszczane Panu w każdym wieku. Zbieżą się, a będą opowiadali sprawiedliwość jego narodowi, który z nich wynijdzie, iż ją on wykonał.” wer. 31–32

Widzimy w tych wersetach, jak rodzi się pokolenie sług Pańskich. Dzieje się to poprzez głoszenie ewangelii. Wszyscy, którzy w wierze odpowiadają na to przesłanie, którzy pamiętają Jego ofiarę i zwracają się do Niego, stają się Jego ludem.

Ewangelia jest mocą Bożą ku zbawieniu. Czytamy wcześniej, że wszystkie nasienie Jakuba i wszystkie nasienie Izraela będą się bać i chwalić Pana. „Zbieżą się”. Przychodzą wiedzeni mocą Boga. „Żaden nie może przyjść do mnie, jeżeliby mu nie było dane od Ojca mojego.” J. 6:65.

My, chrześcijanie, nosimy tę ewangelię. Otrzymaliśmy klucz do Królestwa Bożego. To my ogłaszamy śmierć i zmartwychwstanie Jezusa. Ogłaszamy Jego wieczną chwałę temu mrocznemu światu. Do tego nas wezwał. „Będą opowiadali sprawiedliwość jego narodowi, który z nich wynijdzie, iż ją on wykonał.”

Do kogo zadeklarowana jest wiadomość? Ewangelia jest głoszona na wszystkich krańcach świata. Jednak werset 31 mówi wyraźnie o „narodzie, który z nich wynijdzie”. Pamiętamy, że Pan powiedział: „Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Jeżeli się kto nie narodzi znowu, nie może widzieć królestwa Bożego.” J. 3:3 Ludzie rodzą się na nowo, słuchając ewangelii Chrystusa i odpowiadając na nią w wierze i pokucie.

„będą opowiadali sprawiedliwość jego [...] **iż ją on wykonał.**”

To co wydarzyło się na krzyżu Golgoty, co studiowaliśmy w tym psalmie, cała krew przelana za nasze grzechy... **On to uczynił.** Jezus Chrystus umarł za ciebie. Zmartwychwstał trzeciego dnia. Wierzysz w to? Jaka jest dziś twoja odpowiedź na jego ewangelię?